

EZ ITT GYÜMÖLCS, EZ ITT MADÁR,
EZ ITT AZ ÉG, EZ ITT A NYÁR.

2006. JÚNIUS

Szivarvány

BODOR ÁDÁM

GYERMEKNAPON

Itt a nyár,
labda száll,
pereg a
bicikli,
kiskanál
nagypohár
fagylaltból
virít ki.

Gyermeknap,
csodanap,
június
elseje,
ma minden
cukorral,
játékkal
van tele.

Apuka,
anyuka
gyereke
mind siet:
ma csupa
muzsika,
lárma, füttty
a liget.

WEÖRES SÁNDOR

TÓPART

Paskol Magda, Zsuzska, Juca,
úszik, bukik, mint a ruca,
kék, piros, zöld fürdőruha,
a víz habja fátyolpuha.

Merül Juca,
kapd el, buta!

Ül a horgász hosszú bottal,
mint egy szobor, oly nyugodtan.
Majd a karján mutatja:
ekkora volt a potyka!

Potyka, harcsa,
főzi Marcsa,
segít neki Akadém Adorján.
A Nap nézi,
gőzét érzi,
mintha szúnyog csipkedné
az orrán.

TOMOS TÜNDE rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Vakációs turpisságok

Víz fröccsen,
víz loccsan,
fű hajlik,
szél moccan.

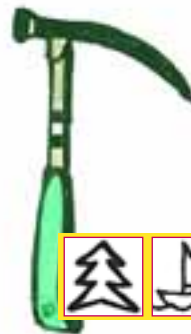
Lomb suttog,
ág reccsen,
meggy várja:
érhessen.

Nap küldöz
tűzlándzsát,
zápor zúg
lángján át,

mi pedig naphosszat
úszkálunk, mászkálunk,
épülő homokvár
árkában csúszkálunk.

SZABÓ ZELMIRA rajza

FORRÓ ÁGNES rajza

SZÍNEZD KI

a fenyőt vagy a hajót aszerint, mi tartozik az erdei és mi a tengeri nyaraláshoz.

ZÁGONI BALÁZS

Tömbházas mese

Amikor Barni még egészen kicsi volt, Apával és Anyával együtt egy sokemeletes tömbházban laktak. De Apa és Anya jobban szeretett volna egy szép kis házikóban lakni. Ezért megegyeztek egy öreg bácsival, aki a város szélén lakott egy pici házban, ami még nála is öregebb volt. A bácsi már nem tudta kapálni a tököt, öntözni a paradicsomot és húzogatni a hagymákat, így felköltözött a sokadik emeletre, Barniék pedig beköltöztek az icipici kertes házba. Apa és Anya nagyon örült, hogy van egy kis udvar, ahol Barni mászkálhat, és hogy ezután ők kapálhatják a tököt, öntözhetik a paradicsomot, és húzogathatják a hagymát Barni segítségével.

Barni elfelejtette a tömbházlakásukat.

Aztán egyszer elmentek látogatóba Mari nénihez a sokemeletes tömbház sokadik emeletére. Mari néni kivitte Barnit az erkélyre, és

onnan mutatta meg neki azt a lakást, ami régen az övék volt, meg az erkélyt, ahol Barni játszott, és ahonnan egyik nyáron lelocsolta az alsó emeleten lakó nénit, aki az erkélyen napozott.

Barni ott állt a Mari néni erkélyén, és nézte a ház előtt játszó sok-sok gyereket. A házak fölött jó messze el lehetett látni, egészen a főtéri templomig, sőt egészen Vásárhelyig, még Ika mamáék háza tetejét is látta. Persze ezt Anya nem hitte el neki.

Elbúcsúztak Mari nénitől, beültek abba az ablakos dobozba, amit liftnek hívnak, és ami-ben gombok vannak. Apa megnyomta az egyik gombot, és a doboz máris levitte őket a földszintre. Lent egy csomó gyerek álldogált, akik épp befejezték a játékot, és várták, hogy a doboz felvigye őket az emeletre.

Kiléptek a sokemeletes tömbházból.

– Na, búcsúzzunk el a háztól, intsünk egyet a régi lakásunknak és Mari néninek – mondta Anya Barninak.

De Barni nem akart integetni. Odabújt szo-

rosan Anyához, és bizony potyognak a könnyei.

– Ne menjünk haza, Anya – szipogott. – Apa, itt akarok lakni, kérjük meg a bácsit, hogy engedjen vissza a régi lakásba!

– Hát miért akarsz visszaköltözni? – kérdezte Apa.

– Mert itt van sok gyerek, és van doboz is, amivel lehet utazni, ha megnyomjuk a gombot, és az erkélyről el lehet látni egészen Vásárhelyig – kesergett Barni.

– De hát itt nincs kert, nincsenek paradi-

csomok, és hagyma sincs, amit kihúzhatnak a földből – mondta Apa.

– Itt nincs hol szaladgálni, és nem játsz-hatsz egyedül – mondta Anya.

– Nem is akarok egyedül – hüppögött Barni –, költözzünk vissza. Én odaadom a teher-autómat a bácsinak, hogy tudja visszavinni a bútorait.

– Barnikám, ezek a gyerekek is szeretné-nek egy olyan jó kis udvart, amilyen a tied, ahol homokvárat lehet építeni, és kint lehet hagyni a játékaikat, ahol lehet ültetni és ön-tözni. De nekik nincs – mondta Anya.

– Miért nincs? – gondolkozott el Barni.

– Hát mert a tömbházaknak nincs udvaruk meg kertjük.

– És a kertes házaknak meg nincs sok eme-letük meg mozgó dobozuk? – kérdezte Barni.

– Pontosan.

– De miért nincs?

Erre Apa meg Anya nem tudott válaszolni. Végül mégiscsak integettek egy kicsit Mari né-nek, és lassan elindultak a buszmegálló felé.

– Ha nagy leszek, házépítő mérnök leszek. Olyan házakat fogok építeni, amiknek sok-sok emeletük lesz, lesz bennük doboz, és sok gyerek fog lakni bennük. A ház előtt minden-kinnek lesz egy udvara és egy kertje, ahol játsz-hat egyedül is, ha akar, de áthívhat más gye-reket is. És lesz minden kertben sok virág meg paradicsom meg hagyma, amit nyáron lehet húzogatni.

UNIPAN HELGA rajzai

DEMÉNY PÉTER

Ágóbágó kérdez

Apa, apa,
a tavaszt mért hívják tavasznak,
és a napot miért napnak,
miért hívják a hót hónap,
a télapót télapónak,
az őszt ősznek, a nyárt nyárnak,
az anyukát anyukának?

Amikor én megszülettem,
hány hónapos voltam, apa,
és hová írták fel azt,
milyen könyvben, milyen lapra,
és apa, vajon hány gyermek
lesznek, akik nekem lesznek,
egy lesz, ahány nektek lettek,
vagy nekem majd többek lesznek?

SZABÓ ZELMIRA rajza

TOLNA ÉVA

Csepp

Csobogó csermelybe
cseppenő
csepp,

eredő esőből
tévedt el
egy,

pillangó pilléjén
gazdára
lel,

pihegő párjának
kínálja
fel.

KOVÁCS KATALIN

Nyári vers

Szál, szál, szál,
Sárga szalmaszál.
Az a két kis fehér lepke
Éppen erre száll.

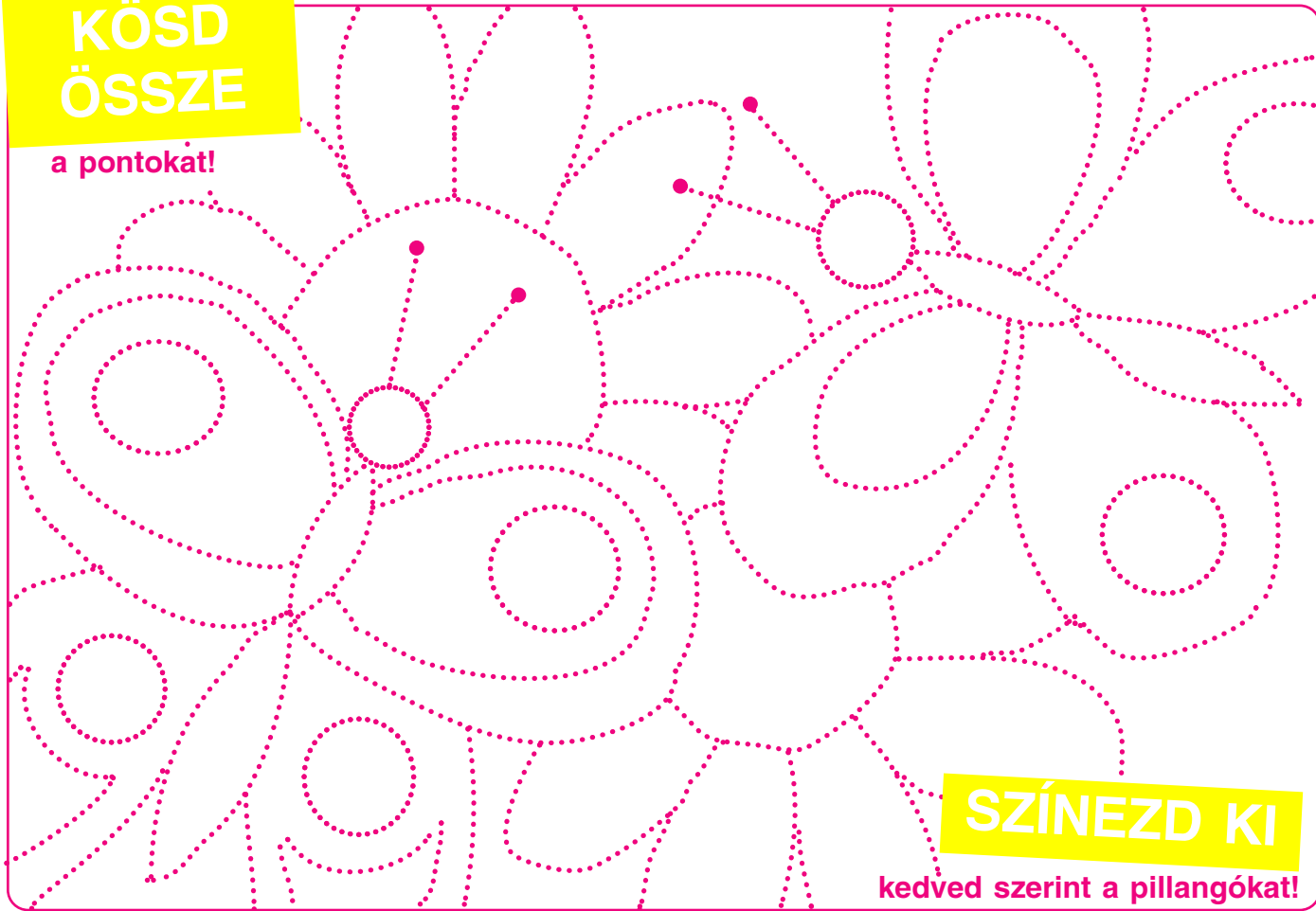
Víz, víz, víz,
Szappanhajos víz.
Szalmaszálon a buborék
Színes álmot visz.

Pál, Pál, Pál,
Kezében a tál.
Se buborék, se a lepke –
Kergetheti már.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

KÖSD
ÖSSZE

a pontokat!

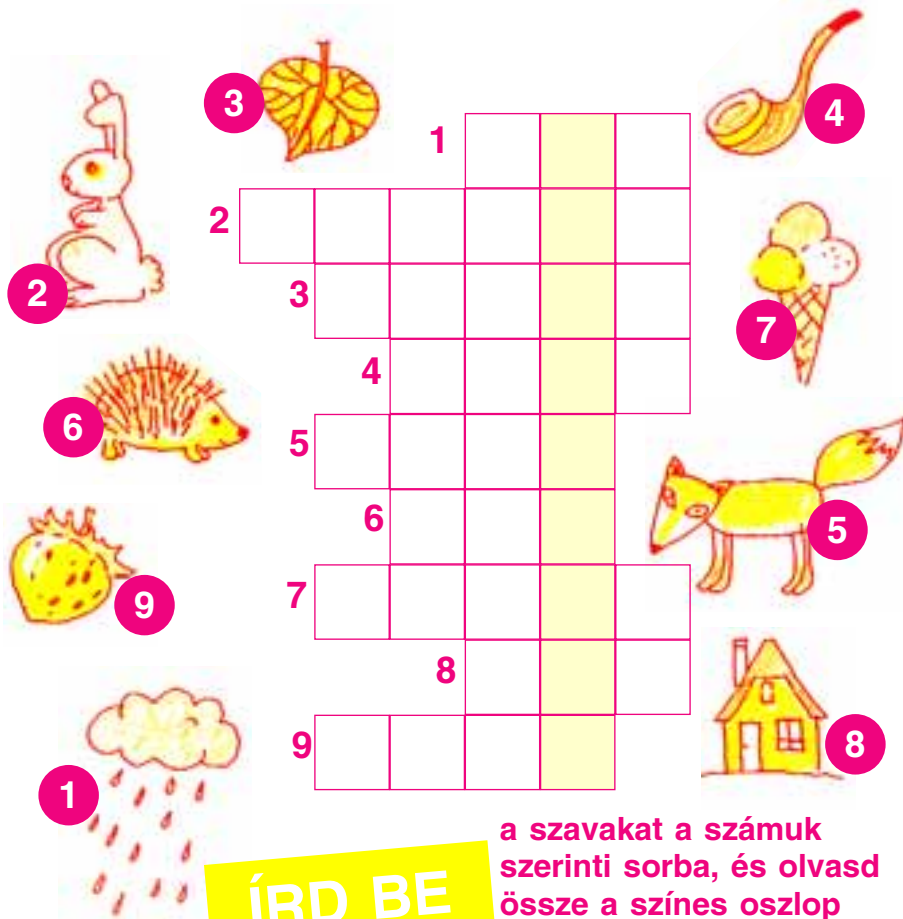
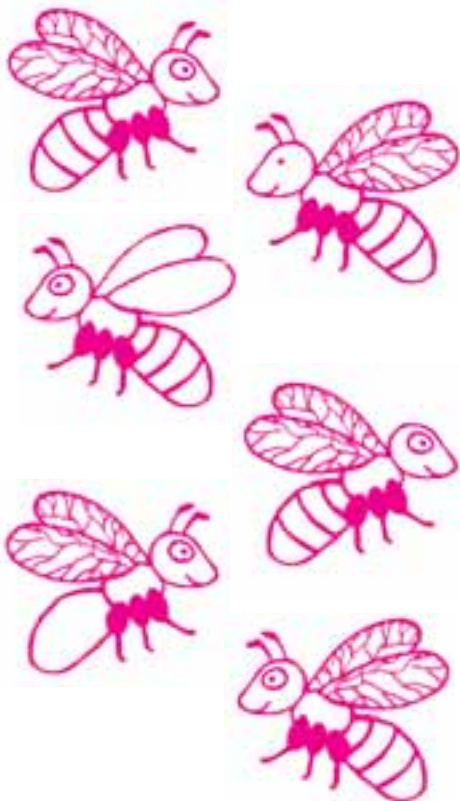
SZÍNEZD KI

kedved szerint a pillangókat!

MÜLLER KATI rajza

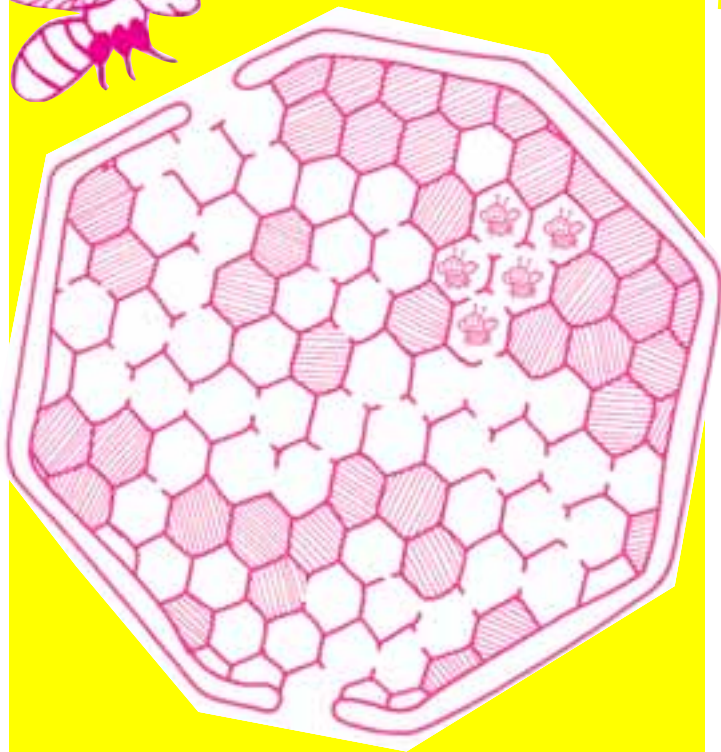
KERESD MEG

a két egyforma méhecskét.

ÍRD BE

a szavakat a számuk szerinti sorba, és olvasd össze a színes oszlop betűit.

VEZESD

a kicsikhez
a méhecskét!

KÉSZÍTS

kifújtt tojás héjából
méhecskét, teknőst.
Ha a méhet kipin-
gáltad, ragassz pauszból szárnyat, fekete
papírból szippancsot
neki.

A teknőchöz sűrűn
szurkáld meg a tojás-
héjat, így könnyen ket-
tőbe vágathod. Bel-
sejébe nyomkodj
gyurmagyűrűt,
ehhez illeszd a
fejet, lábat, far-
kat. A hátát szí-
nes papírral
mintázd.

Teknősbéka

Ha már jól tudjátok az éneket, ne csak ritmussal, hanem mozgással is utánózzátok a teknősbékát. Az első két sort gyorsan énekeljétek (akár többször is) és vígan szaladgáljatok, ficáncoljatok a játékvezető körül. A második két sor lassú, közben pedig guggolva vándorogjatok erre-arra.

gyorsítva **GRYLLUS VILMOS**

Bent a víz-ben a tek-nős bé - ka
für- gén sik- lik, mint a hal.

lassítva

Kint a par-ton a tek-nős bé - ka
las-san má-szik, majd meg-hal.

Kedves **székelykeresztúri** Mesevár Napköziotthon Hófehérke csoportja; **nagyvárad**i Evangélikus Óvoda német csoportja; **zilahi** 4-es Óvoda; **brassói** 61-es Napközi; **kolozsvári** 2-es Óvoda, Csemete Óvoda; **székelyudvarhelyi** Villanytelepi Óvoda Vuk csoportja; **türei**, székelyzsombori, magyarvalkói, kézdiszentléleki, mákófalvi, székelyhídi, szilágyperecseni óvodások; **szászrégeni** A. Maior Iskola I. B; **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium II. D; **zilahi** I. Maniu Iskola I. B; **szatmárnémeti** C. Brâncoveanu Iskola I. C, L. Blaga Iskola II. G, Darius Pop Iskola I. B osztálya; **szilágyperecseni** I. B; **szinerváraljai** I. B; **zimándújfalvi** I. osztály; kedves **Ambrus Arianna**, **Vincze-Minya István**, **Herédi Tamás**, Kolozsvár; **Veres Brigitta**, Nyárádszentanna; **Magyar Boglárka**, Gyulakuta; **Papp Klaudia**, Szilágybagos; **Hilbert Ervin**, Szinerváralja; **Klára Enikő**, Kővár; **Lacz Norbert**, Csíkszentgyörgy; **Bokor Albert** és **Bence**, Székelyhíd; **Jakab Noémi**, Zajzon; **Jonutz István Ronald**, Kaplony; **Bartalis Linda**, **Szítai Eszter**, **Szabó Ágnes Kriszta**, **Bíró Beatrix**, Marosvásárhely; **Marthy Tamás Richárd**, Kilyénfalva; **Ferenczi Andrea** és **Renáta**, Nyergestanya; **Péntek Zsófia Hajnalka**, Körösfő; **Tulogdi-Szűcs Orsolya**, Bánffyhunad; **Jankó Barbara**, Hosszúmező; **Len Andrea**, Gyergyószárhegy – köszönjük leveleiteket, rajzaitokat. Vidám lubickolást kívánunk nektek vízben, napfényben, jókedvben.

Szeptemberben ismét találkozunk!

BARTÓCZ ILONA

MESE A KÍVÁNCSI BÉKÁKRÓL

Sűrű erdő szélén, piros tetős házban élt három kislány. A ház mellett kerek kút állt, ebben lakott három zöld kisbéka meg a mamájuk.

Egy nyári délutánon csikorgva ereszkedett le a kerek kút vödre. A békák a peremére ugrottak.

– Utazzunk fel! – kiáltott a két nagyobbik, Kvik és Kvak.

– Jaj, én nem hagyom itt a mamámat! – szeppent meg a legapróbb, Kvik, és visszaugrott a vízbe.

A vödör megindult fölfelé. A három kislány ujjongott:

– Kisbékák! Ó, de szépek!

– Befőttesüvegbe rakjuk őket, apró létérát teszünk az üvegbe, a békák majd föl másznak rajta, ha jó idő jön, és megbújnak az üveg alján, ha vihar lesz! – mondta a legnagyobb.

Kvik és Kvak ijedten nézett össze. Még hogy ők üvegbe zárva időjárást jósoljanak?

Egy bátor fejesugrás a vízbe, és hazatértek az öreg kút mélyére.

A három kislány csalódottan nézett utánuk.

– Gyáva békák! – mondta a legnagyobb.

– Talán a mamájuk hívta őket haza – szólta a középső.

– Vagy a testvérkéjük – gondolta a legkisebb.

FORRÓ ÁGNES rajza

TÓTH ÁGNES

Méhecske-kép

Fotóshoz ment a méhecske:
Kell neki egy fényképecske.
Kitárt szárnyal állna rajta,
Fejét kissé hátrahajtva.
Elküldené barátjának,
Dánielnek, a darázsnak.
A fotósnek azt ígérte,
Finom mézzel fizet érte.
Elkészült a fényképecske,
Szép volt rajta a méhecske,
Párja talán nem is akadt,
De fényképe mézbe ragadt.
Megnézheted te is bátran,
Még ott van a méhkaptárban.
Virágmézzel van körítve,
Örökre megörökítve.

DONKÓ LÁSZLÓ

Züm-züm

Bükkfaodú, tölgyodú,
mi züg, égi háború?
Odabenn a szél füttyöl?
Csak a méhraj züm-zümöl...

Méhkirálynő trónol ott,
dolgoznak a hódolók,
gyűl is a méz szaporán,
– itt a munka hagyomány!

Micimackó arra jár,
hársvirágos mézre vár:
„Megszánja a méhcsalád?
Egy kanállal majd csak ad!”

SZILÁGYI DOMOKOS

Sütött a nap

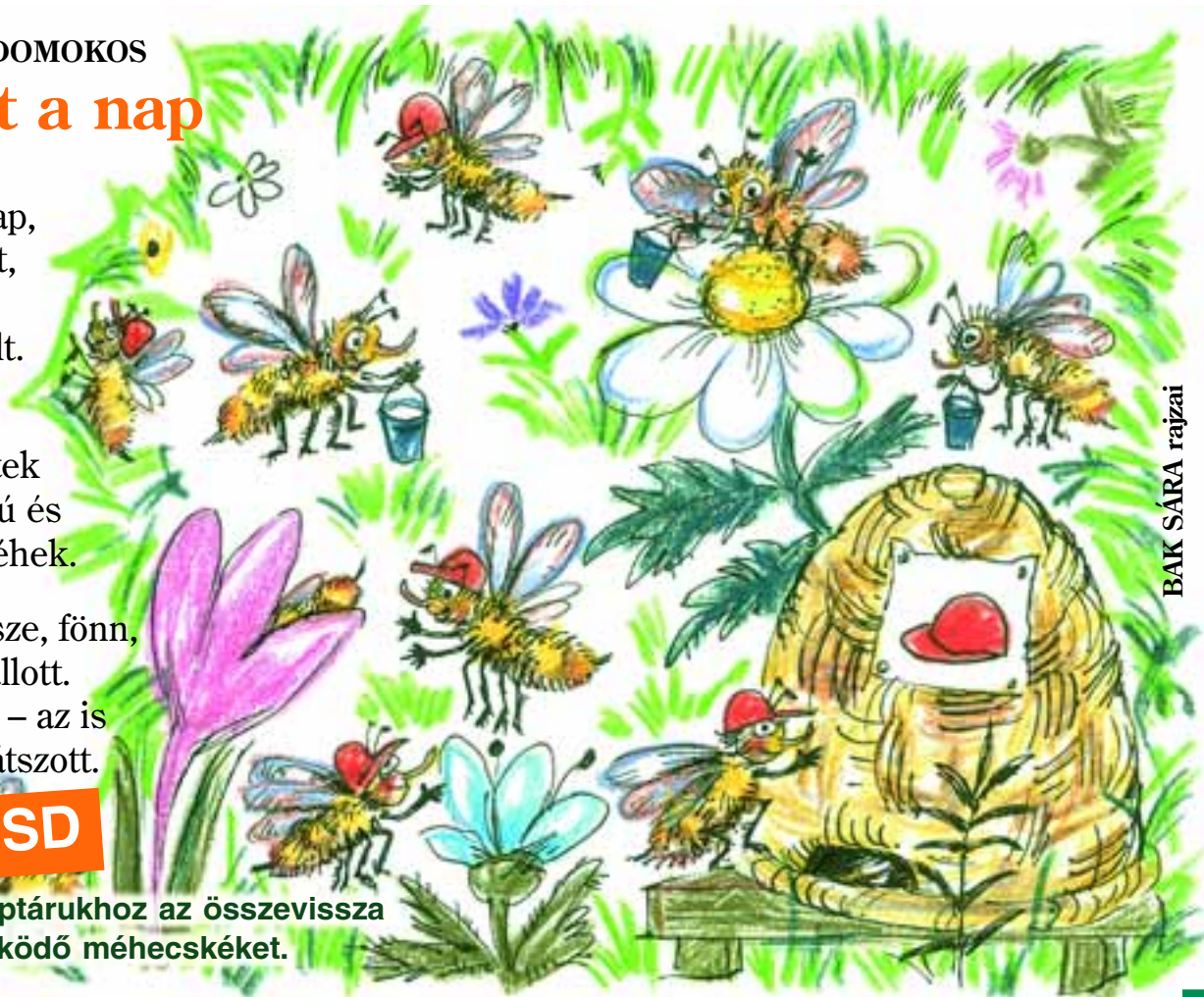
Sütött a nap,
a víz dalolt,
a víz fölé
virág hajolt.

A virágon
döngöcséltek
halk hangú és
kedves méhek.

Nagymessze, fönn,
repülő szállott.
De letről – az is
méhnek látszott.

VEZESD

saját kaptárukhoz az összevissza
röpködő méhecskéket.

BAK SÁRA rajzai

Csoda-hegedű

NÉPMESE

Hol volt, hol nem volt, az Operenciás-tengeren is túl, az üveghegyeken innen, volt egy katona, s volt neki egy kis hegedűje.

Mikor kitöltötte a szolgálatot, hóna alá csapta a hegedűjét, és elindult hazafelé. Kimelegedett, elfáradt, leült egy fa alá.

Egyszer csak odaér egy kupec, ingre, gatyára vetkőzik, és melléje heveredik a fa alá. Beszélgetnek a világ soráról, de a kupec csak henceg, dicsekszik, és lekicsinyli a katona szolgálatát.

Föléjük telepedik egy szarka, s éktelenül csörög. Azt mondja a kupec:

– Lődd le azt a madarat!

– Lelövöm, ha kihozod onnan, ahová leesik.

Térden fölül érő macskatüske volt a fa mö-

gött, a szarka pontosan abba esett. A kupec ingben, gatyában bement érte. A katona elővette a hegedűjét, húzta, a kupec meg táncolt, ugrált. Mikor a katona megelégtelte a táncoltatást, hóna alá csapta a hegedűjét, s elment.

Kikecmereg a kupec a tüskéből, s hajt a legközelebbi községhezáig. Azt mondja a bírónak:

– Nagy panaszom van, bíró uram! Egy katona véresre táncoltatott.

A bíró mindjárt be is fogatott. Kocsira csen-dőr, rendőr, aztán utána!

Utolérték a katonát, visszavitték, halálra ítélték. Mentek a falusiak, nézték a siralom-házban, vittek neki enni-innivalót, dohányt. Sajnálták, hogy milyen kár ezért a szép, fiatal katonáért.

Elérkezett az idő, viszik a huszárt a vesztő-helyre. Megszólal nagy szomorúan:

– Bíró uram, minden elítéltnak teljesítik az utolsó kívánságát. Van nekem egy hegedűcs-kém, egy-két nótát eljátszanék rajta.

– Megengedjük – bólintott a bíró.

– Hű – azt mondja a kupec –, én azt meg nem engedem!

– Nem maga a bíró, maga itt nem parancsol.

– Hát akkor kötözzenek a kocsikerékhez.

Úgy is tettek, a katona meg elkezdett muzsikálni. Olyan szépen húzta a ropogós, kopogós nótát, aki csak hallotta, járta a libegőset, a dobogósat meg a mindenfélét.

Mikor aztán látta, hogy ebből elég, belekezdett egy nagyon szomorú nótába. Mindenki sírt, zokogott, egymás nyakába borultak. Végül a katona hóna alá kapta a hegedűjét, s így szólt:

– Nohát, bíró uram, ezért akarnak kivégezni.

Csurom könny volt a bíró, szemét törölgette:

– Hó! Ezért nem végezhetjük ki! Egy szóval se mondta, hogy sírjunk!

A kupec is sírt a kerékhez kötve, s így szólt:

– Tényleg, egy szóval se mondta, hogy sírjunk, s azt se, hogy táncoljunk. Ilyenért nem végezhetünk ki egy embert!

Eloldották a kupecen a kötelet, eleresztették a katonát is. Megajándékozták, és elindult a falujába.

Még most is megy, ha oda nem ért.

JANKOVICS MARCELL rajza

Na ugye, ennek a tanévnek is vége. Sok kedves levelet kaptam tőletek, és mindeniknek nagyon örvendtem. Leginkább azonban azoknak, amelyeket tanév vége felé – első, saját kézzel írt üzenetként – küldtek énnekem elsős barátaim. Továbbra is várom leveleiteket, és igyekszem válaszolni is mindenikre.

Kedves Feleségemmel, Típetupával már szedjük a szamócát, és aszaljuk télire. Ez az első gyümölcs, amit elteszünk. Aztán jön a többi, a végén a vackor és a mogyoró. A vackorszedés-

nél komoly segítséget kapunk Mackó Nénitől-Bácsitól és a bocsoktól. Mert ővelük is jóban vagyunk.

Nemcsak gyümölcsöt szedünk egész nyáron, gombát is gyűjtünk-szárítunk – de ezt már írtam tavaly is. Öregbácsi barátom figyelmeztetett: „Vigyázz,

Martin Andrea, Mezőfény

Szabó Ágnes
Kriszta,
Marosvásárhely

Csipike, túl sűrűn ne ismételd magadat, mert a gyermekek nem szeretik, ha valaki nekik mindent többször mond-többször mond.”

Még csak annyit, hogy öreg barátom, akinek leveleimet diktálni szoktam, panaszkodik, fáj a háta meg egyebek. Ne hagyd magad – biztatom, és ő meg is ígérte, hogy nem hagyja, de azért gondoskodott arról, ha valami érné, Ti ne szenvedjeteek hiányt, legyen, akinek tovább diktálnom leveleimet. Tudjátok, az ilyen mesebéli, meséből született törpéknél az a jó, hogy ők – mármint mi – sohasem öregedünk, betegek is csak a mese ked-

véért leszünk, és hamar meggyógyulunk. Mi akkor tűnünk el, amikor Barátaink, a gyermekek és a mesekedvelő felnőttek már nem érdeklődnek irántunk. Akkor se halunk meg vagy ilyesmi, csak elmegyünk a lombhullással.

Debre Dávid József,
Szilágyperecsen

No, de most nem megyek el a lombhullással, hiszen sok kedves levelet-rajzot kapok tőletek, ami azt jelenti, hogy szeretetek, hogy érdekelnek a rólam szóló mesék.

A nyári szünidőben Tipe-tupa körül szorgoskodom, segítek begyűjteni, eltenni és a nagytakarításban is. Igaz, ezt a divatot, mármint a nagytakarítását Típetupa vezette be a házam táján, az Óriásinagy

Soó Klementina,
Székelyudvarhely

Bükkfa odújában. Én nem is szeretem nagyon ezt a munkásságot, főként (ezt bevallo nektek, de ne mondjátok senki-nek) a családi

béke kedvéért nagytakarítok. Ti hogy vagytok ezzel? Mert ha segítetek édesanyátoknak, azt jól teszitek. Legalább egy-egy kicsit, a nyári vakáció öröme.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Lapszámunk támogatói:

Címlap: Sárdi Tamás, Segesvár

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 296. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatnyer: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: napsugar@clicknet.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 1,2 lej

Arra vagyunk kíváncsiak, hogy beleférsz-e egy harangvirág kelyhébe. Tudjuk, hogy a kisebbfajta harangvirágot csészének használsz, de nálunk, az erdő mellett terem olyan nagy fajta, abba ha behúzódnál, és vinél magaddal egy könyvet, milyen jól tudnál ott olvasni, nem zavarna senki! Nagyon sokat gondolunk Rátok!

a völcsöki II-IV. osztály
és a Tanító Nénink

A **szatmárnémeti** Dorin Pop Iskola I. B osztálya, az Árva Bethlen Kata Református Óvoda és a Voinicelul Óvoda magyar tagozata az idén másodszor szervezte meg az **ovi-suli találkozót**. Csodálatos élmény volt a sok játék, vers, mese, gyermekdal kicsik és még kisebbek számára.

KEDVES CSIPIKE!

Szócs Magdolna, Erdőfüle

Köszöntünk téged és Típetu-pát. Pünkösdkor megyünk hesspávázni. Ez egy szokás: a király, a királyné és négy lúd (ezek székelyruhába öltözött lányok) a "Hess, páva, hess, páva, királyné pávája" című dalt énekelve körbejárják a falut.

Üdvözlnek barátaid:

Tekeres Barbara Zsanett és Kelemen Kriszta Mónika, Parajd

Egy csodálatos nyári napon kimentünk Fekete-erdőre. Választottunk villát. Mindenki elfoglalta az ágyát. Beesteledett, lefeküdtünk. Reggel kiszaladtunk, és a fürdődresszen át bekentük magunkat iszappal. Pocsolyában mászkáltunk, napoztunk, színes üvegdarabokat gyűjtöttünk. Már letelt a hét, és búsulva hagytuk el az erdőt. Maradt sok szép emléünk: fénykép, „drágakő”.

Almási Zsuzsa, Margitta

Zápor, zivatar,
Esik eső, nem zavar.
Gyerek vagyok, csöpp kölyök,
Jó lesz majd, mert megnövök.

Hegedűs Anna Kamilla, Jedd

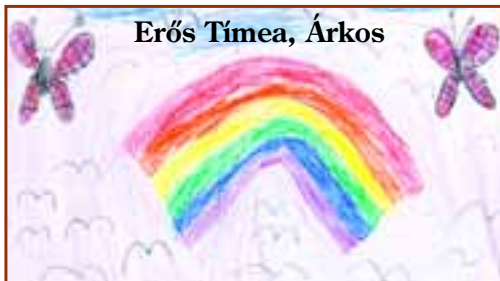

Virág Orsolya Noémi, Árkos

Van nekem egy kertem,
Virágokat ültettem bele,
Úgy látszik, gonosz voltam,
Mert nem locsoltam!
S a virágom elhervasztottam.

Borsi Emőke Réka, Margitta

Kiss Oszkár, Szilágfőkeresztúr

Erős Tímea, Árkos

De szeretnék felhő lenni,
Hegyen-völgyön átrepülni.
A házakat felülről látni,
A rétet megcsodálni.

Nagy Hunor, Gyergyószentmiklós

Jön a nyár,
alig várom,
gyümölcscsel,
virággal.
Mennek
a gyerekek
kirándulni,
fürödni.

**Láposi
Klementina,
Szilágysomlyó**

Ha én lepke lennék,
Mindenhol szálldogálnék,
Megállnék minden háznál,
Gyönyörködve néznének rám.
A kis szárnyam minden
Színben libben-libben,
Szép, mint a szivárvány,
Akár a királylány.

Gál Eszter, Gyergyószentmiklós

**Zólyomi Izabella,
Marosvásárhely**

Szodorai Melinda és Bara Jusstina tanító nénik osztályának ajtaján cégér hirdeti: a mesék és Csipike barátai tanulnak itt.

Hosszú
életet, sok száz vidám, okos
tanulót kívánunk a 2005 szeptemberétől
újraindult szilágysomlyói magyar iskolának.
A 326 tanuló és 21 pedagógus lelkesen csinosítja otthonossá a hajdani Szent Erzsébet Leányiskola épületét.

Itt kagylóháló, ott az osztály „családfája” díszíti a falakat.

Az égis éő mesefára nemcsak az elolvasott mesék címe, szereplői, hanem a szorgosan olvasó gyerekek neve is felkerül.

A sokféle kézimunka, mézeskalács, ajándéktárgy díszíti az osztályokat, örömet szerez otthon, sőt pénzt is hoz a házhoz. Az ünnepi vásárok bevételét iskolájuk javítására ajánlják fel ezek a nagyszerű gyerekek.

